

OBLAĆ SIĘ (11) *vb pf*

się (7), się (4).

o jasne; w fut i imp e prawdopodobnie jasne (tak w lać); w pozostałych formach a pochylone.

fut 3 sg obleje się (4). ◇ praet 2 sg m -ś oblął się (1). ◇ [3 sg m oblął się.] ◇ 3 sg n obląło się (2). ◇ 3 pl subst obląły się (1). ◇ plusq 3 sg m był się oblął (1). ◇ imp 3 sg niechąć się obleje (1). ◇ part praet act obląwszy się (1).

Sł stp brak, Cn s.v. wyposażam córkę, Linde XVI i XVIII w.

*Zmoczyć się, wylać co na siebie [w tym: czym (9)] (11) : w wiedzisz go [konia] w wodę zimną/ aż żyje wśytek obleie *SienLek* 168v; *RejZwierc* 80v.*

*Zwroty: »oblać się krwią« (3): Jezus mu na to nierychło odpowiedział/ bo się był wśytek od filnego razu krwią oblął *OpecŻyw* 109, 110, 126v; [*StrykKron* 738 (*Linde*)].*

*»łzami (a. szlami) się oblać« [szyk zmienny] (4): Przecię moję wnętrzości łą się rospálily/ ij oczy przecię moje łzami się obląły *OpecŻyw* 20, 110; *RejWiz* 87v; zátym się oblawczy Lzami, á mnie y corkę fwoię obląpiwszy, Pożegnał nas *CiekPotr* B2v.*

*»potem się oblać« (1): Wípomni y ná boleść/ ktoráś miał/ gdyś ná górze Oliwney/ trzy kroć modlitwę czyniąc/ krwáwym się potem oblął *LatHar* 289.*

Przen (1) :

*Fraza: »[co] krwią się obleje« = spowoduje rozlanie krwi, wojnę (1): łam teraz tey Electiey nie chwale/ bo widzę że się krwią obleie. *GórnRozm* N3v.*

Formacje współrdzenne cf LAĆ.